

som Lovudkastet formentlig har tilladt sig. Jeg ønsker ikke at gaa Grundlovens § 82 for nær, og jeg tror heller ikke, at det er sket ved denne Lov. — De fleste af de ærede Talere, som igaar havde Ordet, dvælede dernæst meget udførlig, kan jeg sige, ved det Spørgsmaal, om det var rigtigt at udstrække de Regler, som gjælde Behandlingen af Hovedvandløb, til de mindre offentlige Vandløb, og de kom næsten Allesammen til det Resultat, at det ikke var hensigtsmæssigt, idet Behandlingen baade vilde blive mere bekostelig og mere omstændelig, ja, det ærede Medlem for Rjøbenhavns Amts 4de Valgfreds (Hørup) stillede, hvis jeg husker ret, endog det Spørgsmaal, hvilken Betydning det havde at henlægge disse mindre Vandløb til det Offentliges Tilsyn, og hvilken Nytte man skulde have deraf? Det forekommer mig, at det er ubestrideligt, at Reguleringen af mindre Vandløb — og dertil maa kunne henregnes saadanne, som betegnes som mindre offentlige Vandløb, i alt Fald saadanne Vandløb, hvis forsvarelige Istandsættelse og Vedligeholdelse interesserer en større Del af Beboerne — er et Anliggende, som ikke ligefrem kan betros Privates eget Forgodtbefindende, lige saa lidt som man i Kommunerne betror Tilsynet med offentlige Veie til Private, og det vil erkendes, at, hvis det skete paa mange Steder, vilde Følge blive, at Veiene ikke holdtes overordentlig godt. Jeg tror derfor, man maa gaa ud fra den Forudsætning, at det Offentliges Mellemkomst, naar der er Spørgsmaal om Istandsættelse og Vedligeholdelse af saadanne Vandløb, som interessere en større Kreds af Beboere, større Distrikter, maa anses for at være af den Betydning, at man kan sige, det er et kommunalt Anliggende, det vedrører hele Kommunens Interesse, at dette Vandløb bliver holdt i en god og forsvarelig Stand. Fra dette Synspunkt har idetmindste Regjeringen jet den Bestemmelse, der her er givet. Og naar der spørges om, hvilken Nytte der er deraf, saa tror jeg, det allerede er nævnt af det ærede Medlem fra Aarhus (Ingerslev), at man nemlig derigennem vilde sikre et regulativmæssigt, Lovordnet Tilsyn med disse Vandløbs Tilstand. De private Vandløb, som ere overladte til de Privates egen Forforg, ere ganske overgivne til deres Forgodtbefindende, det beror paa de Private at skaffe sig Regler for, hvorledes Vandløbet for Fremtiden skal vedligeholdes, og det beror paa de Pri-

ivate, hvorvidt disse Regler, naar de engang ere givne, virkelig opretholdes og vedblive at gjælde. Men jeg tror, at Ingen, der er bekendt med Forholdene paa Landet, vil kunne negte, at der vel paa sine Steder er givet Regler for Vedligeholdelsen af private Vandløb, men at disse Regler ikke i Tidens Længde overholdes, da Deltagerne i Vedligeholdelsesbyrden, som have foranlediget, at Reglen er givet, undertiden finde Vedligeholdelsesbyrden besværlig; man lader et Aar stride over, det gaar længere hen, og efter nogle Aars Forløb er Vandløbet i den samme Tilstand, som det var dengang, da Vandsynsmændenes Hjælp blev paakaldt for at træffe Regler for, hvorledes Vandløbet for Fremtiden skulde vedligeholdes. Grunden til denne Forsømmelse er ogsaa ofte den, at den Enkelte frygter for at paadrage sig Naboers og Gjenboers Misnøje, naar han paakalder Sogneraadets Hjælp til tvungen Vedligeholdelse af Vandløbet. Det er ofte, at det, at en enkelt Mand har begjært af Sogneraadet, at det skulde sørge for, at Vedligeholdelsen skete overensstemmende med de fastsatte Regler, har paadraget ham ligefrem Fjendskab. Jeg tror derfor, at det er baade nyttigt og nødvendigt, at der for saadanne Vandløb, som maa antages at have større Betydning for større Kredse, er anordnet et bestemt og lovmæssigt Tilsyn, der gjentager sig hvert Aar uden nogen Medvirkning fra den Privates Side.

Man har udtalt sig meget stærkt for Vedligeholdelsen af Vandsynsmandsinstitutionen. Jeg skal ikke søge at forringe Betydningen af denne Institution; jeg tror, at den i mange Tilfælde paa et Omraade, der svarer til dens Evner og Kræfter, kan have virket godt, navnlig som mæglende Autoritet. Men jeg tror rigtigt nok, at man vil stille for store Krav til Vandsynsmændene, naar man tror, at de ville være istand til at opfylde de Fordringer, som man maa stille til de Mand, der paa en mere fyldestgjørende Maade skulle tage afgørende Bestemmelse om større betydningsfulde Vandløbs Regulering og Vedligeholdelse. Det tror jeg vilde overskride deres Kræfter. Jeg har været villig til at gaa ind paa den Forandring i Lovforslagets oprindelige Bestemmelse, som blev vedtagen i det andet Thing, og som gaar ud paa at give Vandsynsmændene en mæglende Virksomhed. Det anser jeg for at være nyttigt; det vil i mange Tilfælde kunne lykkes derigennem at faae Sager bilagte og endte og derved at kunne